



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 lutego 1976 r.

Nr 7

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 33 — nr 18 z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i budownictwa komunalnego oraz ich zjednoczeń 89
- 34 — nr 21 z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie obowiązków i uprawnień mistrzów w zakładach pracy 95
- 35 — nr 27 z dnia 6 lutego 1976 r. zmieniająca uchwały w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu oraz w sprawie ustalania cen detalicznych towarów importowanych 98
- 36 — nr 28 z dnia 6 lutego 1976 r. zmieniająca uchwałę w sprawie organizacji gospodarki wodnej i melioracyjnej, utworzenia zjednoczeń budownictwa wodnego i melioracji oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Wodnego i Melioracji 99

ZARZĄDZENIA:

- 37 — nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1976 r. w sprawie kolejności nazw województw 99
- 38 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 10 stycznia 1976 r. w sprawie zadań i zasad organizacji służby inwestycyjnej w jednostkach gospodarki społecznej 100
- 39 — Ministra Finansów z dnia 29 stycznia 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania oraz rozliczania dopłat budżetowych dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej 101
- 40 — Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1976 r. zmieniające zarządzenie w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe 103
- 41 — Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1976 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości prowizji i opłat pobieranych przez banki oraz ponoszenia opłat od niektórych wpłat na rachunki bankowe 104

33

UCHWAŁA Nr 18 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1976 r.

w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i budownictwa komunalnego oraz ich zjednoczeń.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 46 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała określa zasady gospodarki finansowej następujących państwowych przedsiębiorstw terenowych oraz ich zjednoczeń:

- 1) przedsiębiorstw:
 - a) gospodarki komunalnej,
 - b) wielobranżowych gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami gospodarki komunalnej”,
- 2) przedsiębiorstw:

- a) budownictwa komunalnego,
 - b) produkcji pomocniczej i usług oraz zaopatrzenia materiałowego na rzecz przedsiębiorstw budownictwa komunalnego,
 - c) geodezyjnych i geologiczno-wiertniczych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami budowlanymi”,
- 3) zjednoczeń grupujących przedsiębiorstwa wymienione w pkt 1 i 2 lit. a) i b) oraz przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej.

2. Przepisy uchwały dotyczące zjednoczeń stosuje się odpowiednio do:

- 1) zjednoczeń biur projektów budownictwa objętych planowaniem terenowym,
- 2) terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, którym są podporządkowane bezpośrednio przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c).

3. Ilekroć w uchwale jest mowa o wojewodach, należy przez to rozumieć również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

Rozdział 2

Gospodarka finansowa przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Produkcja oraz usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa powinny zapewnić osiągnięcie rentowności.

2. Jeżeli w przedsiębiorstwie gospodarki komunalnej obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług, zwiększonych o 2,7% stawki zysku, przedsiębiorstwo otrzymuje na wyrównanie różnicy dopłatę z budżetu właściwej rady narodowej lub stosownie do uchwały wojewódzkiej rady narodowej dopłatę taką otrzymuje zjednoczenie z budżetu wojewódzkiej rady narodowej dla zgrupowanych w nim przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Akumulacja finansowa przedsiębiorstwa stanowi różnicę między wartością sprzedaży wyrobów, robót i usług według cen realizacji a kosztem własnym tej sprzedaży, skorygowaną o wynik osiągnięty ze sprzedaży towarów i materiałów oraz o saldo strat i zysków nadzwyczajnych.

2. Wynik finansowy przedsiębiorstwa oznacza akumulację finansową przedsiębiorstwa zmniejszoną o podatek obrotowy, dodatnie różnice budżetowe, a zwiększoną o dotacje przedmiotowe, dopłaty budżetowe, ujemne różnice budżetowe oraz o inne dopłaty, jeżeli są przewidziane odrębnymi przepisami.

3. Zysk lub strata oznacza odpowiednio dodatni lub ujemny wynik finansowy przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Przed rozliczeniem wynik finansowy przedsiębiorstwa podlega weryfikacji w celu wyeliminowania zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa oraz zysku nieprawidłowego.

2. Za zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa uważa się zysk osiągnięty w wyniku zmian cen, taryf i opłat, stawek amortyzacyjnych, stawek ubezpieczeniowych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa, oraz zysk osiągnięty w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych.

3. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, a w szczególności wskutek stosowania niewłaściwych cen i taryf, pogorszenia jakości produkcji w stosunku do obowiązujących norm lub standardów albo niezasadzonego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.

4. Zyski określone w ust. 1 podlegają w 100% wpłacie do budżetu centralnego; dotyczy to również przedsiębiorstw, które nie dokonują wpłaty z zysku do budżetu (§ 7 ust. 3).

5. Jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, bank lub terenowy organ administracji państwowej, to niezależnie od wpłat, o których mowa w ust. 4, przedsiębiorstwo przekazuje dodatkowo do budżetu centralnego kwotę odpowiadającą 50% tego zysku.

§ 5. Zysk przedsiębiorstwa po odprowadzeniu zysku niezależnego i nieprawidłowego zgodnie z § 4 podlega podziałowi na następujące cele:

- 1) oprocentowanie środków trwałych,
- 2) wpłatę z zysku do budżetu,
- 3) odpis na fundusz infrastruktury technicznej,

4) odpis na fundusz premiowy pracowników zatrudnionych na kierowniczych i samodzielnych stanowiskach pracy, dokonywany na zasadach określonych odrębnymi przepisami,

5) odpis na fundusz rezerwowy zjednoczenia,

6) odpis na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa i finansowanie środków obrotowych.

§ 6. Jeżeli zysk przedsiębiorstwa nie wystarcza na pokrycie oprocentowania środków trwałych, brakująca kwota obciąża fundusz statutowy przedsiębiorstwa w części dotyczącej środków obrotowych. Niedobór powstały z tego tytułu może być sfinansowany z funduszu rezerwowego zjednoczenia.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej przekazują wpłatę z zysku bezpośrednio do budżetu właściwej rady narodowej lub stosownie do uchwały wojewódzkiej rady narodowej za pośrednictwem zjednoczenia do budżetu wojewódzkiej rady narodowej, według następujących zasad:

1) przedsiębiorstwa osiągające rentowność ponad 3% do 4% dokonują wpłat w wysokości 10% zysku osiągniętego ponad 3% rentowności,

2) przedsiębiorstwa osiągające rentowność powyżej 4% dokonują wpłat w wysokości podanej w pkt 1 oraz jeżeli nie otrzymują dopłaty określonej w § 2 ust. 2 — w wysokości 70% zysku osiągniętego ponad 4% rentowności, z uwzględnieniem przepisu § 8, a jeżeli dopłatę taką otrzymują — w wysokości całej nadwyżki ponad 4% rentowności.

2. Przedsiębiorstwa geodezyjne i geologiczno-wiertnicze przekazują wpłatę z zysku do budżetu według zasad określonych w ust. 1.

3. Przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej, geodezyjne i geologiczno-wiertnicze, których rentowność nie przekracza 3%, nie dokonują wpłat z zysku do budżetu.

4. Przedsiębiorstwa budowlane, z wyjątkiem przedsiębiorstw określonych w ust. 2, przekazują wpłatę z zysku stosownie do uchwały wojewódzkiej rady narodowej za pośrednictwem zjednoczenia do budżetu wojewódzkiej rady narodowej lub bezpośrednio do budżetu rady narodowej stopnia podstawowego — w wysokości narzutu ustalonego przez zjednoczenie w stosunku do funduszu płac obliczonego od sumy wszelkich należnych wynagrodzeń, z wyjątkiem nagród wypłacanych z zakładowego funduszu nagród oraz tej części funduszu efektów wdrożeniowych jednostek badawczych, która została przeznaczona na nagradzanie pracowników przedsiębiorstwa biorących udział we wdrażaniu wyników prac badawczych.

§ 8. Odpisy na fundusz infrastruktury technicznej dokonywane są w wysokości nadwyżki ponad 5% rentowności przedsiębiorstwa przez:

1) przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji lub

2) wielobranżowe przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, w skład których wchodzi zakład wodociągowo-kanalizacyjny.

§ 9. Odpisy z zysku na fundusz rezerwowy zjednoczenia dokonywane są według normy procentowej, ustalonej przez zjednoczenie, określonej w stosunku do zysku zmniejszonego o odpisy, o których mowa w § 5 pkt 1—4. Zjednoczenie ustalając normę procentową powinno uwzględniać kształtowanie się relacji zapasów podlegających finansowaniu funduszem statutowym w części doty-

czącej środków obrotowych w stosunku do wartości sprzedaży w roku poprzednim oraz uwzględnić przepis § 10 pkt 1.

§ 10. Przedsiębiorstwo po dokonaniu odpisów, o których mowa w § 5 pkt 1—5, przeznacza pozostały zysk:

- 1) na odpisy na fundusz inwestycyjny zgodnie z normą ustaloną przez zjednoczenie w ramach normy określonej dla zjednoczenia przez wojewodę,
- 2) w pozostałej części na finansowanie środków obrotowych.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa tworzą:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz inwestycyjny.

2. Przedsiębiorstwa mogą tworzyć również inne fundusze na podstawie odrębnych przepisów.

§ 12. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa odzwierciedla wartość netto środków trwałych oraz wartości niematerialne i prawne w wysokości nie obciążonej kredytem bankowym oraz wartość środków obrotowych nie sfinansowanych kredytem bankowym i innymi zobowiązaniami prawidłowymi.

2. W funduszu statutowym wyodrębnią się dwie części związane z:

- 1) finansowaniem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- 2) finansowaniem środków obrotowych.

3. Zwiększenie lub zmniejszenie funduszu statutowego następuje w wypadkach określonych przez Ministra Finansów.

4. Przedsiębiorstwo uzupełnia fundusz statutowy w części dotyczącej środków obrotowych odpisami z zysku, dotacją z funduszu rezerwowego zjednoczenia i dotacją z budżetu.

5. W przedsiębiorstwach nowo utworzonych fundusz statutowy stanowi równowartość otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, środków obrotowych oraz dotacji z budżetu przeznaczonej na nabycie lub wytworzenie tych środków.

6. W przedsiębiorstwach, w których są organizowane nowe zakłady, oddziały produkcyjne i usługowe, w szczególności związane z rozwojem usług dla ludności, jak również w przedsiębiorstwach budowlanych, w których następuje znaczne rozszerzenie zakresu robót budowlano-montażowych, zwiększenie funduszu statutowego może być dokonane z dotacji z budżetu.

7. Wojewoda może podjąć decyzję, że potrzeby, o których mowa w ust. 5 i 6, w zakresie środków obrotowych zostaną w całości lub części sfinansowane ze środków funduszu rezerwowego zjednoczenia.

§ 13. 1. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa tworzy się:

- 1) z odpisów z zysku przedsiębiorstwa,
- 2) z części odpisów amortyzacyjnych pozostających w dyspozycji przedsiębiorstwa,
- 3) z opłat za przekroczenie kontyngentu wody przez odbiorców,
- 4) z opłat za straty wody spowodowane uszkodzeniami przewodów wodociągowych przez wykonawców robót ziemnych,
- 5) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa może być zasilany dotacjami z terenowego (branżowego) funduszu

inwestycyjnego, niezbędnymi dla zrównoważenia planowanych wydatków funduszu z dochodami funduszu określonymi w ust. 1.

3. Przedsiębiorstwo przeznacza na fundusz inwestycyjny, o którym mowa w ust. 1, odpisy amortyzacyjne według normy ustalonej przez zjednoczenie w granicach normy zbiorczej, określonej dla zjednoczenia przez wojewodę. Równowartość pozostałej części odpisów amortyzacyjnych podlega przekazaniu na terenowy (branżowy) fundusz inwestycyjny.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładowej działalności socjalnej.

5. Przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budynków obejmujących lokale, za które pobiera się czynsze.

6. W toku realizacji planu rocznego przedsiębiorstwo może zaliczyć na fundusz inwestycyjny środki przeznaczone na sfinansowanie remontu, jeżeli wymiana środka trwałego jest bardziej opłacalna niż dokonanie remontu.

7. Przepis ust. 6 nie ma zastosowania do budynków mieszkalnych.

8. Zasady wykorzystania funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstwa regulują przepisy o finansowaniu inwestycji w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

9. Przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej finansują również ze środków funduszu inwestycyjnego:

- 1) modernizację budynków mieszkalnych,
- 2) wykonanie elewacji w budynkach mieszkalnych,
- 3) usuwanie wad i usterek w nowym budownictwie mieszkaniowym, jeżeli konieczność tego rodzaju robót wystąpiła po upływie okresu gwarancyjnego i nie obciąża jednostek wykonawstwa inwestycyjnego,
- 4) budowę izb zastępczych niezbędnych na tymczasowe pomieszczenia dla najemców w związku z modernizacją i naprawami budynków mieszkalnych.

§ 14. 1. Do środków obrotowych zalicza się zapasy i należności.

2. Zapasami są następujące składniki majątkowe:

- 1) materiały (materiały podstawowe, konstrukcje, elementy kooperacyjne, materiały pomocnicze, paliwo, części zapasowe maszyn i urządzeń, opakowania, odpady, przedmioty nietrwałe),
- 2) produkcja nie zakończona (produkcja podstawowa i pomocnicza w toku),
- 3) wyroby gotowe własnej produkcji oraz roboty i usługi własne, wykonane, lecz jeszcze nie zafakturowane,
- 4) towary,
- 5) inwentarz żywy,
- 6) koszty przyszłych okresów.

3. Zapasy dzieli się na zapasy bieżące, sezonowe i rezerwy oraz zapasy nieprawidłowe.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa powinny finansować zapasy bieżące w 50% funduszem statutowym i w 50% kredytem bankowym, z wyjątkiem przedsiębiorstw (baz) zaopatrzenia, które powinny finansować zapasy bieżące w 30% funduszem statutowym, a w pozostałej części kredytem bankowym.

2. Jeżeli sfinansowanie zapasów bieżących funduszem statutowym przekroczy 80%, a w przedsiębiorstwach (bazach) zaopatrzenia 50%, nadwyżka wynikająca z przekroczenia tego procentu podlega przekazaniu na fundusz rezerwy zjednoczenia.

3. Jeżeli udział funduszu statutowego w finansowaniu zapasów bieżących spadnie poniżej 35%, a w przedsiębiorstwach (bazach) zaopatrzenia poniżej 20%, przedsiębiorstwo w porozumieniu z bankiem i zjednoczeniem obowiązane jest przedstawić do akceptacji właściwego terenowego organu administracji państwowej program poprawy sytuacji finansowej, określający środki zmierzające do usunięcia nieprawidłowości w gospodarce przedsiębiorstwa.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo nie przedstawi w terminie ustalonym przez bank zaakceptowanego programu poprawy sytuacji finansowej lub jeżeli zastosowane w tym celu środki nie dały efektu, bank może odmówić dalszego kredytowania przedsiębiorstwa i zażądać spłaty udzielonych kredytów. O zamiarze odmowy dalszego kredytowania i zamiarze żądania spłaty udzielonych kredytów bank zawiadamia zjednoczenie i właściwy terenowy organ administracji państwowej.

5. Powstały w przedsiębiorstwie niedobór funduszu statutowego w części dotyczącej finansowania środków obrotowych w granicach określonych w ust. 3 może być pokryty:

- 1) z budżetu wojewódzkiej rady narodowej, jeżeli przedsiębiorstwo rozlicza się z tym budżetem z tytułu wpłat z zysku, dotacji i dopłat budżetowych za pośrednictwem zjednoczenia,
- 2) z budżetu właściwej rady narodowej — w pozostałych wypadkach.

6. Dla ustalenia udziału funduszu statutowego w finansowaniu zapasów (ust. 1—3) przyjmuje się przeciętny roczny stan zapasów bieżących wynikający z podzielenia przez pięć sumy wartości ich stanów na początek roku i na koniec każdego kwartału oraz wielkość funduszu statutowego według stanu na koniec roku przeznaczanego na finansowanie środków obrotowych.

§ 16. Zapasy sezonowe i rezerwy, roboty (prace) w toku przedsiębiorstw budowlanych i zakładów remontowych oraz jednostek badawczych i zapasy związane z działalnością przedsiębiorstwa jako generalnego dostawcy lub generalnego realizatora inwestycji są finansowane w całości kredytem bankowym. Ponadto kredytem bankowym są finansowane w całości zapasy nieprawidłowe.

§ 17. Należności z tytułu umów sprzedaży, dostawy i robót budowlanych są finansowane w całości kredytem bankowym.

§ 18. 1. Na finansowanie środków obrotowych nie pokrytych funduszem statutowym bank udziela kredytów obrotowych.

2. Kredytobiorcą kredytów obrotowych jest przedsiębiorstwo. Za zgodą banku kredytobiorcą mogą być również zakłady przedsiębiorstw wielozakładowych i kombinatów.

3. Bank udzielając kredytów obrotowych zmniejsza ich wysokość o występujące zobowiązania prawidłowe.

4. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się nie przeterminowane zobowiązania, w szczególności z tytułu:

- 1) płac,
- 2) ubezpieczeń społecznych i podatku od funduszu płac,
- 3) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 4) rozliczeń z tytułu umów sprzedaży, dostawy i robót budowlanych,
- 5) obciążeń na rzecz zjednoczenia lub budżetu,

6) przedpłat za najem lokali lub przedpłat za bilety okresowe komunikacji miejskiej — w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej.

Rozdział 3

Gospodarka finansowa zjednoczeń.

§ 19. 1. Na łączny wynik finansowy zjednoczenia grupującego przedsiębiorstwa określone w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) składa się suma wyników finansowych przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu oraz innych jednostek działających na zasadach rozrachunku gospodarczego przy centrali zjednoczenia.

2. Łączny dodatni wynik finansowy zjednoczenia zmniejsza się o:

- 1) wpłaty do budżetu z tytułu oprocentowania środków trwałych (§ 5 pkt 1),
- 2) kwoty zysku pozostające w przedsiębiorstwach na ich własne potrzeby (§ 5 pkt 4 i 6).

3. Po dokonaniu zmniejszeń przewidzianych w ust. 2 zjednoczenie przeznacza zysk na:

- 1) wpłatę do budżetu wojewódzkiej rady narodowej w wysokości narzutu ustalonego dla zjednoczenia przez Ministra Finansów na wniosek wojewody w stosunku do funduszu płac obliczonego od sumy wszelkich należnych wynagrodzeń (z wyjątkiem nagród wypłacanych z zakładowego funduszu nagród, z funduszu nagród wdrożeniowych jednostek badawczych oraz z ich funduszu nagród tworzonego z zysku) we wszystkich przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniu; wpłata ta jest odpisem obowiązkowym; jeżeli osiągnięty dodatni wynik finansowy zjednoczenia nie wystarcza na jej pokrycie, brakującą kwotą zjednoczenie obciąża fundusz rezerwowy,
- 2) odpis na fundusz rezerwowy w pozostałej kwocie.

§ 20. Zjednoczenia grupujące przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej, mieszkaniowej i budowlane rozliczające się na podstawie uchwały wojewódzkiej rady narodowej z tytułu wyników i należnej dopłaty z budżetem wojewódzkiej rady narodowej dokonują rozliczeń:

- 1) przedsiębiorstw gospodarki komunalnej — z tytułu:
 - a) wpłat z zysku do budżetu,
 - b) odpisów na fundusz infrastruktury technicznej,
 - c) dopłat budżetowych, według poszczególnych przedsiębiorstw,
- 2) przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej — z tytułu:
 - a) wpłat zysku do budżetu,
 - b) dotacji przedmiotowych, łącznie w skali zjednoczenia,
- 3) przedsiębiorstw budowlanych — łącznie w skali zjednoczenia, w sposób określony w § 19.

§ 21. 1. Wojewódzkie przedsiębiorstwa budownictwa komunalnego lub kombinaty budownictwa komunalnego stosują w zakresie rozliczeń wyników przepisy § 19.

2. Wojewódzkie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej dokonują rozliczeń według zasad określonych w § 20 pkt 1 i 2.

§ 22. W razie zmian organizacyjnych lub metodologicznych oraz zmian cen, marż handlowych, taryf, płac, stawek amortyzacyjnych, stawek ubezpieczeniowych wojewoda w porozumieniu z Ministrem Finansów jest uprawniony do dokonywania zmian norm finansowych podziału zysku ustalonych dla zjednoczeń.

§ 23. 1. Zjednoczenia tworzą:

- 1) fundusz statutowy centrali zjednoczenia,
- 2) fundusz rezerwowy,
- 3) fundusz przedsięwzięć gospodarczych,
- 4) fundusz branży w zjednoczeniach wiodących,
- 5) fundusz na pokrycie kosztów utrzymania centrali zjednoczenia,
- 6) inne fundusze — na podstawie odrębnych przepisów.

2. Funduszami, o których mowa w ust. 1 pkt 2—6, dysponuje dyrektor zjednoczenia.

§ 24. Do funduszu statutowego centrali zjednoczenia stosuje się odpowiednio przepisy § 12.

§ 25. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku przedsiębiorstw (§ 9).

2. Na fundusz rezerwowy przekazuje się także:

- 1) środki pozostałe po likwidacji własnej działalności gospodarczej zjednoczenia,
- 2) część nadwyżek funduszy własnych w obrocie przedsiębiorstw (§ 15 ust. 2),
- 3) część funduszu rezerwowego przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej,
- 4) pozostałość funduszu przedsięwzięć gospodarczych po zaprzestaniu lub zakończeniu określonego przedsięwzięcia gospodarczego (§ 26 ust. 3),
- 5) inne środki określone odrębnymi przepisami.

3. Jeżeli planowany zysk zjednoczenia i środki funduszu rezerwowego nie wystarczają na finansowanie planowanego przyrostu zapasów przedsiębiorstw i centrali, zjednoczenie może w uzasadnionych wypadkach otrzymać dotację budżetową na fundusz rezerwowy w celu uzupełnienia tych środków.

4. Fundusz rezerwowy w pierwszej kolejności przeznaczają się na:

- 1) pokrycie należnych wpłat z zysku do budżetu w wypadkach określonych w § 19 ust. 3 pkt 1,
- 2) udzielanie przedsiębiorstwom gospodarki mieszkaniowej zgrupowanym w zjednoczeniu dotacji na uzupełnienie dochodów własnych działalności podstawowej przeznaczanych na finansowanie w ciągu roku ponadplanowych kosztów tej działalności,
- 3) pokrycie strat wynikłych ze świadczenia usług dla ludności w związku z organizacją nowych zakładów usługowych oraz wprowadzeniem nowych rodzajów usług.

Przeznaczenie środków na cele określone w pkt 2 i 3 może nastąpić w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej miasta (miasta i gminy), na którego obszarze wykonuje działalność przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej lub przedsiębiorstwo gospodarki mieszkaniowej.

5. Pozostałe środki funduszu rezerwowego mogą być przeznaczone na:

- 1) udzielenie przedsiębiorstwom dotacji na finansowanie środków obrotowych, jeżeli ich fundusze statutowe dotyczące środków obrotowych nie pokrywają 50%, a w przedsiębiorstwach (bazach) zaopatrzenia 30% — wartości zapasów bieżących, w szczególności na pokrycie niedoborów funduszy własnych w obrocie powstałych na skutek poniesionych strat niezależnych od działalności przedsiębiorstw lub innych nieprzewidywanych przyczyn powodujących w ciągu roku zmniejszenie funduszy statutowych dotyczących środków obrotowych, jak również w razie powstania dodatkowych potrzeb przedsiębiorstw wynikłych z wykonania zleconych przez zjednoczenie, a nie przewi-

dzianych w planach zadań produkcyjno-usługowych; dotacje te mogą być udzielane zaliczkowo w ciągu roku,

- 2) zasilenie funduszy inwestycyjnych (z wyłączeniem inwestycji socjalnych i mieszkaniowych) w razie braku własnych środków w trakcie realizacji planowanych inwestycji,
- 3) zasilenie funduszy niezbędnych do prowadzenia przez zjednoczenie działalności gospodarczej,
- 4) pokrycie zobowiązań wynikających z udzielenia przez zjednoczenie poręczenia spłaty kredytów obrotowych zaciągniętych w bankach przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu,
- 5) inne cele określone przez Ministra Finansów.

6. Zjednoczenie może ponadto udzielić zgrupowanym przedsiębiorstwom pożyczki ze środków funduszu rezerwowego na cele i do wysokości określonych w ust. 5 pkt 1.

§ 26. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych tworzy się:

- 1) z ustalonych przez dyrektora zjednoczenia wpłat przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu obciążających ich koszty,
- 2) z wpływów za odpłatnie świadczone w ramach przedsięwzięć gospodarczych dostawy, roboty i usługi,
- 3) ze środków przekazywanych z funduszu rezerwowego zjednoczenia.

2. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych jest przeznaczony na finansowanie nieinwestycyjnych wydatków związanych z prowadzeniem wspólnych przedsięwzięć gospodarczych mających na celu ułatwienie wykonania zadań przez przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne zgrupowane w zjednoczeniu.

3. Wspólne przedsięwzięcia gospodarcze są realizowane na podstawie planów zatwierdzonych przez dyrektora zjednoczenia. Zatrudnienie oraz fundusz płac wchodzący w skład kosztów przedsięwzięć gospodarczych realizowanych za pośrednictwem własnych jednostek organizacyjnych centrali zjednoczenia mogą być planowane jedynie w ramach wielkości ustalonych dla centrali zjednoczenia. W razie zaprzestania lub zakończenia określonego przedsięwzięcia gospodarczego pozostałość funduszu podlega przekazaniu na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

§ 27. Fundusz branży tworzy się z wpłat uczestników porozumienia branżowego, obciążających ich koszty własne lub fundusze na określony rodzaj działalności. Wysokość tych wpłat ustala komisja branżowa. Fundusz branży służy na finansowanie wydatków nieinwestycyjnych związanych z:

- 1) wspólnymi przedsięwzięciami gospodarczymi mającymi na celu realizację porozumienia branżowego,
- 2) kosztami utrzymania sekretariatu porozumienia branżowego oraz wspólnego szkolenia kadr.

Podstawą gospodarowania funduszem branży jest plan uchwalony przez komisję branżową. Zatrudnienie i fundusz płac stałego sekretariatu porozumienia branżowego powinny być uwzględnione w ramach zatrudnienia i funduszu płac ustalonych dla centrali zjednoczenia uznanego za wiodące w branży i nie mogą być wykorzystane na inne cele.

§ 28. 1. Fundusz na pokrycie kosztów utrzymania centrali zjednoczenia tworzy się z wpłat obciążających koszty własne przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu. Wysokość tych wpłat w formie norm kwotowych określa dyrektor zjednoczenia na podstawie wytycznych ustalonych przez wojewodę.

2. Środki funduszu przeznacza się na pokrywanie oświatowych i rzeczowych (z wyjątkiem wydatków inwestycyjnych) kosztów centrali zjednoczenia, łącznie z odpisem na fundusz premiiowy pracowników zatrudnionych na kierowniczych i samodzielnych stanowiskach pracy w centrali zjednoczenia, tworzonym na podstawie odrębnych przepisów.

3. Zjednoczenie ustala plan gospodarowania funduszem na podstawie:

- 1) norm, o których mowa w ust. 1,
- 2) wytycznych wojewody dotyczących liczby zatrudnionych oraz funduszu płac poszczególnych zjednoczeń, ustalonych przez wojewodę na podstawie narodowego planu społeczno-gospodarczego i określających globalną kwotę funduszu płac oraz liczbę zatrudnionych dla wszystkich zjednoczeń terenowych w województwie; podziału środków między poszczególne zjednoczenia dokonuje wojewoda.

4. Zmiany w planie funduszu powodujące zwiększenie ogólnej jego kwoty albo liczby planowanego zatrudnienia pracowników lub kwot funduszu płac mogą nastąpić jedynie za zgodą wojewody w ramach ogólnych kwot ustalonych w tym zakresie dla województwa.

5. Nie wykorzystane w danym roku środki funduszu przechodzą na rok następny.

§ 29. 1. Wojewódzkie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, wojewódzkie przedsiębiorstwa budownictwa komunalnego lub kombinaty budownictwa komunalnego działające na terenie województw, w których nie zostały utworzone zjednoczenia, tworzą fundusz rezerwowy.

2. Przepis § 25 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw i kombinatów, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 30. Koszty remontów środków trwałych obciążają koszty bieżącej działalności przedsiębiorstwa. Koszty remontów mogą być rozliczane w czasie, jeżeli zaliczanie ich do kosztów jednego okresu mogłoby spowodować zniekształcenie wyniku przedsiębiorstwa.

§ 31. Przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej stosują odpowiednio przepisy o gospodarce finansowej zarządów budynków mieszkalnych, dotyczące:

- 1) wieloletnich norm kosztów utrzymania budynków,
- 2) przeznaczania oszczędności pochodzących z obniżenia planowanych kosztów utrzymania budynków osiągniętych wskutek wykonania prac należących do obowiązku przedsiębiorstwa przez mieszkańców budynków w formie czynu społecznego,
- 3) rozliczeń z tytułu administracji zleconej budynków.

§ 32. Zasady stosowania dotacji przedmiotowych, oprocentowania środków trwałych i finansowania inwestycji regulują odrębne przepisy.

§ 33. Jeżeli zjednoczeniu podlegają zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, do tych zakładów stosuje się przepisy uchwały dotyczące przedsiębiorstw.

§ 34. Nadwyżki zysku ponad 5% rentowności przedsiębiorstw, o których mowa w § 5 pkt 3 i § 8, podlegają odprowadzeniu za 1976 r. na terenowy (branżowy) fundusz

inwestycyjny, a począwszy od 1 stycznia 1977 r. na fundusz infrastruktury technicznej.

§ 35. Do czasu rozciągnięcia przepisów uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 25, poz. 151 i Nr 39, poz. 236) na przedsiębiorstwa zaliczone w klasyfikacji gospodarki narodowej do działu „Gospodarka mieszkaniowa i komunalna” przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej stosują przepisy uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 65, poz. 312, z 1967 r. Nr 60, poz. 284 i z 1971 r. Nr 29, poz. 184), z tym że:

- 1) dokonują odpisów amortyzacyjnych według stawek na wymianę określonych w tej uchwale,
- 2) przeznaczają na fundusz inwestycyjny dochody z likwidacji produkcyjnych środków trwałych; z funduszu inwestycyjnego pokrywane są w tym okresie również koszty związane z likwidacją tych środków.

§ 36. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) wydania szczegółowych przepisów w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń objętych uchwałą oraz zasad i trybu rozliczeń zjednoczeń z budżetem,
- 2) określenia w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska szczegółowych zasad i trybu przyznawania oraz rozliczania dopłat dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej,
- 3) określenia zasad jednorazowego rozliczenia funduszu statutowego przedsiębiorstw i zjednoczeń w związku ze zmianą zasad finansowania środków obrotowych w dniu wejścia w życie uchwały,
- 4) dostosowania z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przepisów uchwały do swoistych warunków działalności niektórych przedsiębiorstw lub zjednoczeń,
- 5) rozciągnięcia przepisów uchwały na wniosek właściwego ministra na niektóre nie objęte uchwałą przedsiębiorstwa i zjednoczenia terenowe.

§ 37. W uchwale nr 54 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 11 skreśla się ust. 3,
- 2) § 14 otrzymuje brzmienie:
„§ 14. Do funduszu statutowego oraz finansowania zapasów i należności stosuje się przepisy uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i budownictwa komunalnego oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 7, poz. 33).”

§ 38. Traci moc uchwała nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski z 1973 r. Nr 14, poz. 85 i z 1974 r. Nr 31, poz. 186).

§ 39. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń za okres od dnia 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz